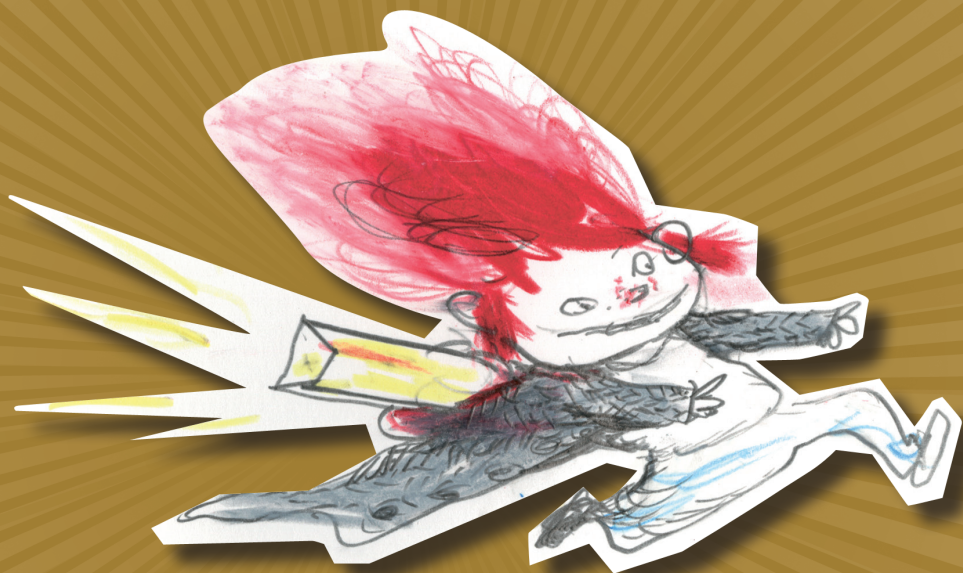

ΔΟΚΤΟΡ ΠΟΡΔΑΛΟΣ ⁴

Η μεγάλη
ληστεία
του χρυσοῦ
JO
NESBO

ΜΕΤΟΙΧΜΙΟ

Η μεγάλη ληστεία του χρυσού

ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΝΥΧΤΑ ΒΡΟΧΕΡΗ και η ήσυχη πόλη του Όσλο κοιμάται. Ή μήπως όχι; Μια σταγόνα βροχής πέφτει στο ρολόι στη στέγη του δημαρχείου και μένει για λίγο στην άκρη του λεπτοδείκτη, πριν στάξει και κατακυλήσει είκοσι ορόφους κάτω. Συναντάει την άσφαλτο με ένα *πλατς!* και αρχίζει να κυλάει στις ράγες του τραμ μαζί με τις άλλες σταγόνες. Αν είχαμε ακολουθήσει αυτή τη στάλα της βροχής στον δρόμο της προς τη σχάρα της αποχέτευσης στο σκοτεινό Όσλο, θα είχαμε ακούσει έναν αδύναμο ήχο μες στην ησυχία. Ο αδύναμος ήχος θα δυνάμωνε κάπως όταν η σταγόνα θα βουτούσε μέσα από τα ανοίγματα της σχάρας στο αποχετευτικό σύστημα της πόλης, όπου το σκοτάδι είναι ακόμα πιο βαθύ. Και μαζί με τη σταγόνα θα αρμενίζαμε κι εμείς στο βρόμικο, δύσοσμο νερό μέσα από αγωγούς –μερικούς μικρούς και στενούς, ίσα που χωράς μπουσουλώντας, και άλλους

τόσο μεγάλους, που μπορείς να σταθείς όρθιος μέσα τους— που διακλαδίζονται οριζοντίως, καθέτως και διαγωνίως βαθιά κάτω από αυτή την αρκετά ασήμαντη, μικρή μεγαλούπολη, που είναι η πρωτεύουσα της Νορβηγίας. Και ύστερα από λίγο, καθώς αυτό το εντερικό σύστημα των αγωγών θα μας μετέφερε βαθύτερα στα σπλάχνα του Όσλο, ο ήχος θα δυνάμωνε ακόμα περισσότερο.

Μη νομίζετε, ωστόσο, προς πρόκειται για κάποιον ευχάριστο ήχο. Συγκεκριμένα, ακούγεται σαν ήχος από οδοντιατρείο: το *βζζζζιν* του τροχού που ανοίγει δρόμο μέσα από την αδαμαντίνη των δοντιών, τα ούλα και τις ευαίσθητες κλωστές των νεύρων. Μερικές φορές μοιάζει με πνιχτό βουητό, ενώ άλλες μουγκρίζει και μπουμπουνίζει, ανάλογα με το σημείο στο οποίο σκάβει η σκληρή σαν διαμάντι σβούρα που έχει για κεφαλή.

Τέλος πάντων. Τουλάχιστον δεν είναι ο σφυριχτός ήχος από μια ενός μέτρου γλώσσα φιδιού ανακόντα, ούτε το τριξίμο από μισό τόνο φιδίσιους μυς που σφίγγονται γύρω από κάποιον ή κάτι, ούτε ο ανατριχιαστικός ήχος μιας μασέλας στο μέγεθος σωσίβιου-κουλούρας που κλείνει γύρω από το θύμα της. Αυτά

τα λέω μόνο επειδή υπάρχουν φήμες πως ένα τέτοιο φίδι βρίσκεται εδώ κάτω, και επειδή μέσα στο σκοτάδι στα αριστερά διακρίνονται δύο κίτρινα μάτια ερπετού. Αν, λοιπόν, ήδη το μετάνιωσες που ήρθες μαζί, τώρα έχεις την ευκαιρία να... κόψεις λάσπη. Κλείσε ήσυχα το βιβλίο, βγες στις μύτες των ποδιών από το δωμάτιο ή γλίστρησε κάτω από το πάπλωμά σου και ξέχασε αυτά που άκουσες κάποτε για το αποχετευτικό σύστημα του Όσλο, για τον ήχο από τον τροχό του οδοντογιατρού ή τα φίδια που τρώνε μεγάλους αρουραίους των υπονόμων, παιδιά μεσαίου μεγέθους και καμιά φορά μικρούς μεγάλους ανθρώπους – αν βέβαια δεν έχουν πολλά μαλλιά και γένια.

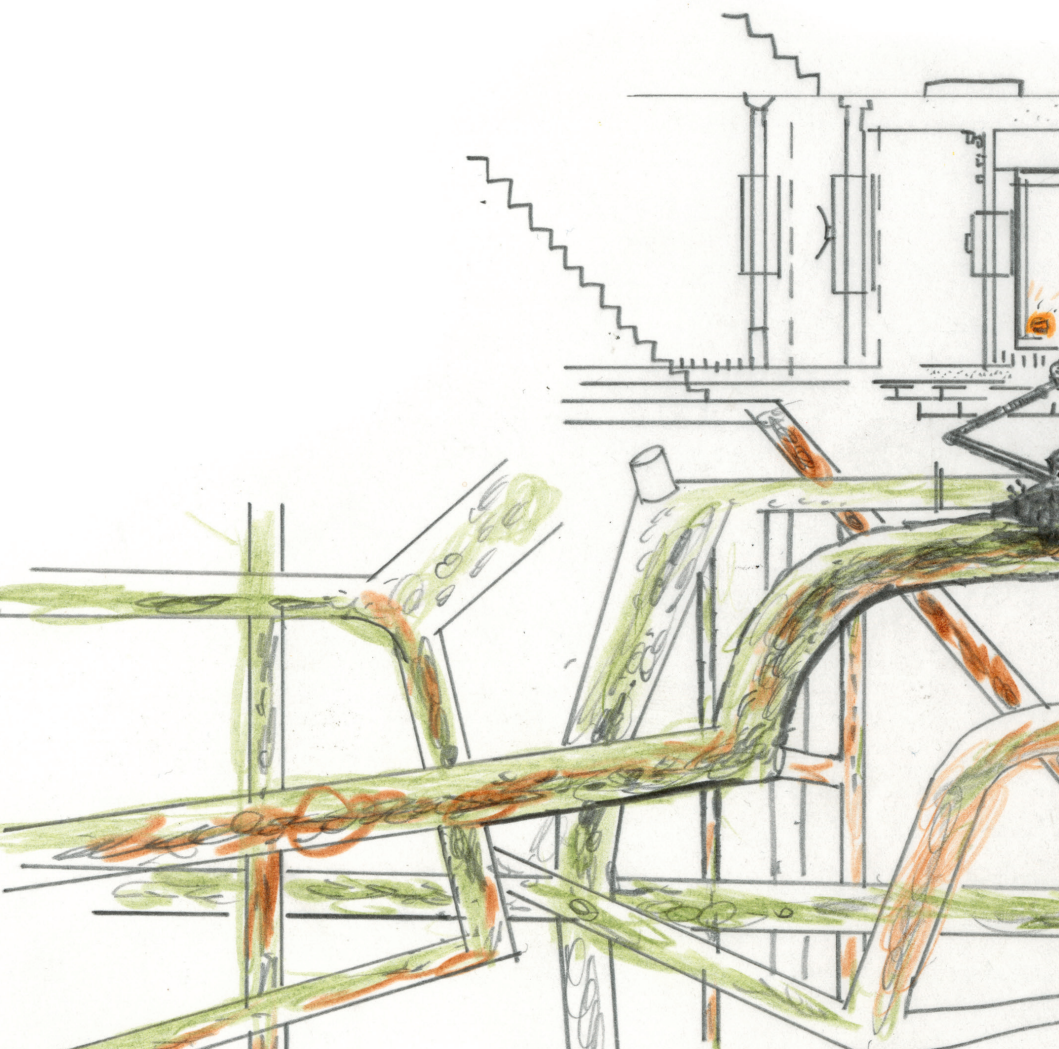
Αντίο και καλή τύχη. Και κλείσε την πόρτα βγαίνοντας!

Ωραία! Μείναμε εμείς, λοιπόν.

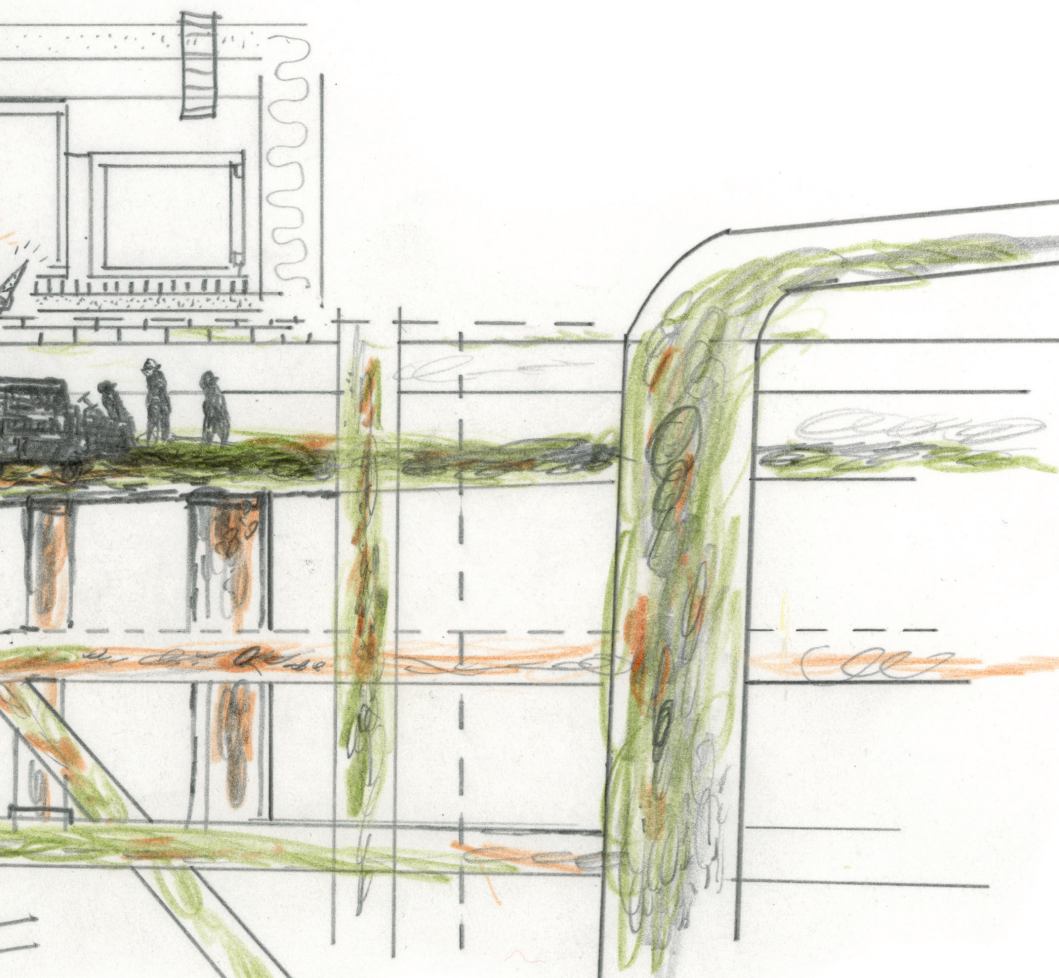
Συνεχίζουμε το οδοιπορικό μέσα σε αυτό το βρομερό ποτάμι προς τη σκοτεινή καρδιά της πόλης. Ο ήχος έχει γίνει μεγάλος σαματάς και βλέπουμε φως, όμως μάλλον δεν πρόκειται ούτε για τον παράδεισο ούτε

για τον οδοντογιατρό της κόλασης, αλλά για κάτι εντελώς διαφορετικό.

Μπροστά μας στέκεται ένα θορυβώδες μηχάνημα με πηδάλιο και ένα ατσάλινο μπράτσο που προεξέχει και μπαίνει σε μια τρύπα που φαίνεται πως έχει ανοίξει στο πάνω μέρος του αγωγού της αποχέτευσης.

«Όλμοστ δέαρ, μάγκες!» φωνάζει ο πιο μεγάλοςωμος από τους τρεις άντρες που στέκονται γύρω από το μηχάνημα και φωτίζουν την τρύπα με τους φακούς τους. Είναι όλοι ντυμένοι ομοιόμορφα, με μαύρες γαλότσες, μπλουτζίν με τιράντες και ανασηκωμένα μπατζάκια και άσπρες φανέλες. Ο μεγάλοςωμος μάλιστα

φοράει και ένα πλατύγυρο καπέλο, όμως αυτήν ακριβώς τη στιγμή το έχει βγάλει και σφουγγίζει τον ιδρώτα από το κεφάλι του. Έτσι, μπορούμε να δούμε πως όλοι έχουν ξυρισμένα με την ψιλή κεφάλια και ο καθένας ένα τατουάζ με γράμμα στο μέτωπό του, πάνω από τα φουντωτά, ενωμένα μεταξύ τους φρύδια.

Ακούγεται ένας ξερός κρότος και ξαφνικά το τρυπάνι αρχίζει να τσιρίζει σαν κακομαθημένο νιάνιαρο.

«*Γουί αρ ιν*» γρυλίζει αυτός με το Β στο μέτωπο και στρίβει έναν διακόπτη. Ο ήχος από το τρυπάνι σταματάει και το ατσάλινο μπράτσο κατεβαίνει. Φαίνεται η κεφαλή του τρυπανιού και στο φως των φακών αστράφτει κάτι που μοιάζει με το μεγαλύτερο διαμάντι του κόσμου. Και δεν πρόκειται για υπερβολή, γιατί είναι το μεγαλύτερο διαμάντι του κόσμου, που κλάπηκε πρόσφατα από ένα αδαμαντωρυχείο στη Νότια Αφρική.

Ο τύπος με το Γ στο μέτωπο στερεώνει μια σκάλα στην τρύπα και ανεβαίνει. Οι άλλοι δύο τον κοιτάζουν με θαυμασμό.

Περνάνε πέντε δευτερόλεπτα και δεν ακούγεται τίποτα.

«Γάμα;» φωνάζει αυτός με το πλατύγυρο καπέλο.

Απόλυτη ησυχία για άλλα τρία δευτερόλεπτα.

Ύστερα εμφανίζεται ο Γάμας στην τρύπα. Κουβαλάει κάτι που μοιάζει με τούβλο, μόνο που είναι κίτρινο και, απ' ό,τι φαίνεται, πολύ πιο βαρύ. Στο πλάι του είναι χαραγμένα κάτι γράμματα: ΤΡΑΠΕΖΑ ΝΟΡΒΗΓΙΑΣ. Και από κάτω, με λίγο μικρότερα γράμματα: ΡΑΒΔΟΣ ΧΡΥΣΟΥ ΝΟΥΜΕΡΟ 101.

«Χελπ, Βήτα» λέει ο Γάμας και αυτός με το τατουάζ Β πλησιάζει και παίρνει τη ράβδο χρυσού.

«Δε ρεστ;» ρωτάει ο μεγαλόσωμος και φυσάει τη σκόνη από το καπέλο του. Έχει το Α στο μέτωπό του, αλλά αυτή τη στιγμή δε φαίνεται σχεδόν καθόλου, αφού μια βαθιά ρυτίδα το έχει τσαλακώσει.

«Δατς ολ, Άλφα».

«Γουότ;»

Όπως οι περισσότεροι γλωσσομαθείς από εσάς θα έχετε ήδη καταλάβει, οι τρεις αυτοί μιλάνε αγγλικά, αλλά, αν εμείς τώρα προσποιηθούμε πως έχουμε πάρει ένα από τα χάπια πολυγλωσσίας του δόκτορα Πορδαλού, θα καταλάβουμε πως η συζήτηση συνεχίζεται ως εξής:

«Μόνο αυτή η μία υπάρχει, Άλφα. Το θησαυροφυλάκιο της τράπεζας είναι εντελώς άδειο».

«Αυτό είναι όλο κι όλο το εθνικό απόθεμα χρυσού αυτής της καταραμένης τράπεζας;» λέει θυμωμένος ο μεσαιός, ο Βήτας, και αφήνει τη ράβδο χρυσού να πέσει στο πορτομπαγκάζ της μηχανής με ένα *μπανκ!*

«Ήρεμα, Βήτα» λέει ο Άλφας. «Αυτό που κρατάς είναι ατόφιο χρυσάφι. Ωρα να την κάνουμε, μάγκες».

«Σουτ!» λέει ο Γάμας. «Ακούσατε αυτό τον θόρυβο;»

«Τι ήταν;»

«Σύριγμα».

«Δεν υπάρχει κανένα σύριγμα στους υπονόμους, Γάμα» λέει ο Άλφας με έναν αναστεναγμό. «Τσίριγμα ποντικού και κόασμα βατράχου ίσως, όμως για να ακούσεις σύριγμα πρέπει να μπεις βαθιά στη ζούγκλα».

«Κοιτάξτε εκεί!»

«Τι;»

«Δε βλέπετε; Κίτρινα μάτια! Ανοιγόκλεισαν και χάθηκαν».

«Κόκκινες ουρές αρουραίων και πράσινα πόδια βατράχων ίσως» λέει ο Άλφας. «Όμως για κίτρινα μάτια πρέπει να μπεις βαθιά στη ζούγκλα...»

Τον διακόπτει ένας ανατριχιαστικά εκκωφαντικός κρότος.

«Χμ» λέει ο Άλφας και ξύνει τον σβέρκο του. «Ίσως είμαστε στη ζούγκλα, μάγκες, γιατί αυτό σίγουρα ακούστηκε σαν μασέλες φιδιού που έκλειναν, αν με ρωτάτε. Και νομίζω πως καλά θα κάνετε να με ρωτήσετε. Τώρα!»

«Ό,τι πεις, Άλφα» λέει ο Γάμας. «Ήταν αλήθεια μασέλες φιδιού;»

«Ακριβώς. Και η Μάμα είπε πως περιμένει κάτι καλό από το Όσλο. Τι θα λέγατε, λοιπόν, για έναν βόα;»

«Πίσω και σε φάγαμε!» σκούζει ο Βήτας και τραβάει ένα βαρύ πυροβόλο από ατσάλι από το πορτοπαγκάζ της μηχανής. Το οπλίζει και αρχίζει να πυροβολά. Το στόμα του πυροβόλου ξερνάει φωτιά και οι φλόγες φωτίζουν τον σκοτεινό αγωγό, ενώ οι σφαίρες βροντούν και σφυρίζουν στα τοιχώματά του.

Οι δύο άλλοι στρέφουν τους φακούς τους στο σημείο που ο Γάμας είδε τα κίτρινα μάτια. Μα δεν υπάρχει τίποτα εκεί, πέρα από έναν τρομοκρατημένο αρουραίο που στέκεται στα δυο του πόδια με την πλάτη στον τοίχο μέσα στον οχετό από ακαθαρσίες.

«Σκατά» ψιθυρίζει ο Βήτας.

«Πήραμε αυτό που θέλαμε» λέει ο Άλφας και φο-

ράει το πλατύγυρο καπέλο. «Μαζέψτε τα και φύγαμε».

Και καθώς ακολουθούμε τη σταγόνα της βροχής πιο βαθιά μέσα στους υπονόμους, προς το εργοστάσιο βιολογικού καθαρισμού και το φιόρδ του Όσλο, ακούμε τους τρεις να ανεβαίνουν στη μηχανή και να βάζουν μπρος.

Όμως το τελευταίο που ακούμε είναι...

Σωστά μαντέψατε.

Σσσσύριγμα φιδιού.

Προσοχή! Αποδώ και πέρα ακολουθούμε
τους ΔΙΕΘΝΕΙΣ ληστεικούς κανόνες
της ληστείας τράπεζών.

Η πιο ασφαλής τράπεζα του κόσμου βρίσκεται στο Λονδίνο και εσείς μπορεί ήδη να αναρωτιέστε για τι μιλάει αυτό το βιβλίο. Ωραία λοιπόν: για τη μεγαλύτερη ληστεία τράπεζας!

Ίσως τώρα απορείτε για το ποιος είναι αυτός που σχεδιάζει να ληστέψει την πιο ασφαλή τράπεζα του κόσμου; Πρόκειται για έναν ψηλό και σχεδόν τρελό δόκτορα, ένα ξύπνιο κορίτσι με κοτσίδες και ένα μικροσκοπικό αγόρι με καροτί μαλλιά.

Αλλά γιατί στο καλό το κάνουν αυτό; Και τι σχέση έχει με τον τελικό ποδοσφαίρου της Αγγλίας;

Η *Μεγάλη ληστεία του χρυσού* μιλάει για την ασφαλέστερη τράπεζα του κόσμου, για τον πλουσιότερο άνθρωπο του κόσμου, για τον ακριβότερο ποδοσφαιριστή του κόσμου, για την καταστροφή του κόσμου – όχι, για σταθείτε, αυτό ήταν στο προηγούμενο βιβλίο. Αυτή τη φορά είναι πολύ χειρότερο. Τόσο χάλια, που κατά πάσα βεβαιότητα ποτέ, μα ΠΟΤΕ δε θα ξαναφάτε μακαρόνια με κιμά.

ISBN: 978-960-566-272-1

9 789605 662721

ΒΟΗΘ. ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ 6272